

SEKLET

Nr 4.

1955

Hur skall det gå med Sveriges jordbruk?

av V. Vallberg

Vi hade lust att skriva en hel bok under denna rubrik, men den boken skulle nog inte många läsa — "efter oss syndafloden". Men det måste finnas även någon kritisk och varnande röst, även om den ej kan få så stort rum varken i pressen eller i människornas hjärtan. I slutet av en föregående uppsats med titeln "Damoklessvärdet eller efter oss syndafloden" lovade vi att återkomma med något om jordbruksfrågor i vårt land. Vi taga oss därvid friheten att återgiva större delen av ett inlägg under "fria ord" som blivit oss tillsänt och utklippts ur en tidning. Dess rubrik lyder: "Vilken uppgift har lantbruksnämnden?"

"När man i ST för den 20 jan. läste om att lantbruksnämnden avslagit en ansökan om förvärv av jordbruk av hemmansägare Jonas Zellin i Njurunda, blir man illa berörd av denna nämnds maktmissbruk. Man läser rätt ofta i pressen att bolag ansökt om att få beså hemman med skog och lantbruksnämnden har tillstyrkt. Detta betyder ju att lantbruksnämnden bl. a. har till uppgift att bidra till förintelsen av jordbruk. Den jord, som fäderna med mycket möda har brutit upp, odlat, besått och skördat.

I skolan lärdes av våra lärare, att den var en fosterlandets välgörare, som kunnat få två strån att växa upp där det förut bara växt ett. Och Karlfeldt har skrivit i dikten till en jordförvärvare:

Men den som hejdar växtens fart
och lägger jord igen
begår en synd av värre art
än den som dräper män.

Med tanke på att vår världs människor till mer än halva dess antal aldrig får äta sig mätta är Karlfeldts ord tillämpliga ännu i dag och kommer att vara det alltid. Vårt land har möjligheter att vara självförsörjande och kanske litet till om inte lantbruksnämnderna uppfunnits, dessa, vars huvuduppgift synes vara att förrinta de små jordbrukarnas hem. De hemman, där så många samhällsmedborgare växt upp och gjort grov- och skogarbete i, i flottningen, i lastnings- och lossningsarbete i hamnar och fabriker och vars barn i tidiga år lärt sig arbetets och sparandets stora konst. De har utgjort den bästa skogsarbetarkåren och i övrigt varit de bästa samhällsmänni-

skorna och på ålderns dar har de haft ett eget hem, en kär boning dit barnen vid högtider och tillfällen längtat till och gärna besökt.

Som det just nu är anser sig väl statsmakterna kunna importera brödsäd från Ryssland och Amerika och i stället leverera massa och trävaror. Men det blir dyr säd och det görs orätt mot de svältande länderna som inte har råd att betala samma höga pris som Sverige men vars folk får svälta istället.

Det är en farlig väg, som här beträffs, med tanke på att vid ofred bli avstängt från möjligheten. Finland ser saken på ett förståndigare sätt och där har man de sista tio åren odlat upp mycket jord, ja, mager jord och skogsmark har uppodlats

Forts. å sid. 2 spalt 1.

Kosmisk vetenskap

Förf. sysslar här med några slag av "kosmisk vetenskap" som presenterats i tiden.

När dansken *Martinus* sänder ut sin "kosmiska vetenskap" så är denna grundad på utvecklingslinjen. Utvecklingen går till allt högre klarhet och harmoni. På den prick i kosmos, som vetenskapen kallar Tellus (Jorden) skall *Homo Sapiens* (den kloka människan) stiga upp till fullkomningens plan medels utvecklingen, som snart är färdig att slå ut i blomning. Denna kosmiska vetenskap finner sitt uttryck i *symboler*.

En annan kosmisk vetenskap går en annan tankeväg. Den representeras av *Einstein* och andra räknekarlar. Där är hela kosmos en sifferlek. I stället för *Martinus* symboler möter man här *matematiska formler*.

Huruvida dessa båda linjer kunna förenas kan icke bedömas av en utomstående. Det får väl bli en intern sak för de båda vetenskapsgrupperna att sams om att göra (*Martinus* och *Einstein*). Ytterst måste båda hänvisa till den astronomiska vetenskapen, som är vetenskapen om kosmos.

Väldigt är världsaltet. Det kräves, om det skall uttryckas i symboler eller formler, väldiga dimensioner även där, en värld utan slut. Bara

Under ovanstående rubrik ha vi i det föregående återgivit vad en s. k. "visman" i en Jämtlandssocken kunde förmå. Dylika personer ha funnits här och var i bygderna. Somliga ha stått i det godas, andra i det ondas tjänst, de senare såsom "svartkonstnärer". Det har ofta varit en motsättning mellan dessa, så att den enes svartkonster blivit upplösta genom den andres motsatta påverkan.

Dessa andliga eller rättare parapsykiska gåvor ha varit hemliga och givits såsom en gåva från den ene till den andra. Men gåvan kunde endast givas åt en person, som kunde mottaga densamma. Därtill fordrades vissa naturanlag. *Elias* överlämnade t. ex. sin profetgåva till *Elisa*. I profetskolorna och i mysterieskolorna utbildades lämpliga personer i

de parapsykiska hemligheterna. De som kunde mottaga och utveckla de hemliga gåvorna och behärska dem blevo hos hebreerna profeter, som ju också voro Guds budbärare, samt i mysterieskolorna adepter (de invigda och kunniga).

Utövandet av dessa gåvor ha ofta varit förbundet med vissa former, som understödde koncentration och hypnotiska suggestioner. Dessa formuler voro olika för olika ändamål. De voro mångahanda typer, men alla i grund och botten samma tankar och syfte med formulering, som hos oss hänvisar till medeltiden. Ofta förekommer den heliga jungfruns namn. Vissa formler användes vid blodstanning, andra vid tandvärk, andra för att locka hem korna (varvid även av dessa omtyckt mat användes som suggestionsmedel). Vissa medel användes för att förgöra kreatur och även människor, andra för att upptäcka tjuvar etc. I synnerhet voro ben och "dömmull" från kyrkogårdar verk samma medel i svartkonstens tjänst.

Dylika medel fördömas över huvud av kyrkan och upptogs t. o. m. i de gamla katekeserna som onda ting. När människorna på 1700-talet blevo "upplysta" så blev alltsammans utan vidare avfärdat som "vidskepel-se", som saknade realitet. Men bland allmogen i bygderna forlevde mycket av dessa konster både i svart och vitt.

Man må icke tro att dessa konster numera äro alldeles utdöda, även om de ej ha någon större utbredning eller allmänna kännedom. Vi kunna nu förklara företeelserna med ett par ord — suggestion, hypnotism. Därmed ha vi inte kommit långt, då det gäller förklaringen. Vi kunna också hänvisa till vad vi kalla parapsykiska företeelser i allmänhet. Den s. k. "vetenskapen" har ännu inte fått mycket grepp på dessa saker på grund av dess materialistiska framhårdande i sitt tanke- och forskningssätt. Vi föras emellertid här in på området för den eteriska strålningen (se min bok "Den eteriska Strålningen"). Det råder ett outgrundligt samband mellan stjärnor och detta inte bara mellan människor utan även mellan djur inbördes samt även mellan människor och djur. Detta astrala fluidum, som förenar och utgör förbindelselänken mellan

Forts. å sid. 2 spalt 3.

Forts. å sid. 2 spalt 4.

HUR SKALL DET GA...
Forts. fr. sid. 1.

med stora plogar inköpta från U. S. A. Tvenne traktorer ha körts framför en sådan plog och finska män och kvinnor har med hackor gjort jorden möjlig för besäning med råg. Det är inte så säkert att freden varar så länge. — Vi har nådigt sluppit undan kriget hittills men våra djur fick under sista krigets dagar spisa den torra cellulosan med följd, att matsmältningsrubbnings och låg avkastning uppstod. De magrade och blev sterila och blev aldrig mer sig lika även sedan normal föda gavs dem. Att återkomma därhän vill vi väl ändå inte. Men dit kommer vi säkert en dag om lantbruksnämnderna får gå på som dom hittills gjort. Etc."

Det är tydligen en person, som själv lever i den värld han skriver om, således ingen okunnig, ej heller någon politisk agitator. Han är underkunnig om sakerna. Vi gör några korta tillägg, korta, men lika viktiga som långa avhandlingar:

Såsom vi förut visat genom olika artiklar kommer en tid och den är redan inne, fastän vi inte ännu har tillräcklig kännning av den, då fattigdom och nöd bryter in över hela världen, oss icke undantagna. Det bör sägas rent ut. Vi ha tillfyllest visat orsakerna; ej högre skördar utan lägre, jordens utarmning, nödvändigheten att minska, ja nästan upphöra med nuvarande konstgödselmetod. Under allt detta tillväxer befolkningen i vissa trakter av världen kollossalt och även i de mer civiliserade länderna, om också i mindre omfattning. Detta är saker, som vi måste upprepa. Under dessa förhållanden är det nödvändigt att de nuvarande dillettanterna i styrelserna bli avpolletterade.

Vi skola härvid påvisa ett par andra förhållanden av sådan vikt att de borde ropas ut från taken:

1. Under några århundraden rådde i de flesta länder *livegenskapen*, inte bara i Ryssland, ehuru den där senast avskaffades. I Danmark avskaffades den först i slutet av 1700-talet. Till *livegenskapen* eller som grund för *livegenskapen* hörde *ståndsbandet*. Detta betydde att ingen fick byta yrke, barnen fingo ej uppfostran utom ståndet. Fri flyttning eller förvärv voro förhindrade. *Det är precis detsamma som nu håller på att ske*, sakta men säkert. Och Sveriges fria bondestam, som aldrig vetat av verklig *livegenskap*, tycks inte begripa vart färden bär. Insändaren härovan har mera rätt än han förmodligen själv förstår, då han anser lantbruks- och väl även hyresnämndernas skadliga. Dessa utgöra en av inkörsportarna till det nya ståndsbandet och *livegenskapen*. (Förhindrandet av uthyrning på viss tid är utan tvivel en av orsakerna till bostadsbristen, för att anförda ett exempel på regleringarnas skadliga verkan — alla dessa regleringar och kontrolleringar etc. gör till sist hela Sveriges folk till jordkrypare).

2. I närmaste samband med föregående (*livegenskap* och *ståndsband*) höra planerna på igenläggning av de mindre jordbruken eller sammanslå-

Automatisk skrift

I allmänhet äro de automatiska skrifterna av anständig och hyfsad natur, ofta andliga och religiösa. Vi skola här återgiva tre automatiska dikter av mer än vanligt egendomlig natur. De äro komna genom en arbetare, vars namn och adress jag äger.

I

Blott jag blir fri från denna ort,
så ta mig tusan, då skall jag
till Stockholms vackra stadshus gno
och ha en palt inunder hakan,

och jag skall viska ömt och varmt:
Kom med mig hem, du dundergubbe,
stå ej och åma dig, du palt,
man kan ta dig för en stubbe.

En liten flicka, blek om kind,
står i ett hörn och sorgligt blänger —
kom med och skåda, dotter kär,
din mamma är hos mig och väntar

uppå sin lilla blåa tös
med ögonhålör nästan tomma;
jag bjuder dig, kom med och drick
en dryck, så dina kinder blomma!

En palt, en flicka och en hund
de följa mig till Hadës riken,
en liten jude, trind och rund,
ej slipper in i den butiken.

C. M. Bellman.

II

Nu lever jag i denna världen,
en levnad blott för en bandit,
ty jag har plågats svårt och länge,
sen jag fick flytta ensam hit.

En koja ynkelig i sin storlek
jag nu bebor, och där jag är
gå inga vackra tärnor framför
och jublar, då jag kommer här.

Nu är jag ensam och jag plågas
av dyra dryckers rus och vin,
där drägen syns igenom glaset
och där på botten sitter hin

och grinar mot mig, och en ödla
hon stinger i min häl, ibland
jag tar en harpa och jag sjunger
min längtans sång, nu lyss ett grand.

Ernst Rolf.

endet till större kolchoser samt utbrytandet av skogen från bondgårdarna för att förvandla fria jordbrukare till en *industrialiserad skogsarbetarstam*.

Här må göras en intressan och belysande jämförelse. År 1917 hölls i Stockholm ett sammanträde mellan Föreningen mot emigrationen och norrländska bolagsrepresentanter samt riksdagsmän. Mötet var sammankallat av prins Carl, som var föreningens ordf. Det var slutet, så att inga tidningsmän eller andra utomstående hade tillträde. Genom en bekant i bestyrelsen erhöj jag dock en plats i ett hörn under villkor att ej yttra mig där eller sedan. Men nu har det gått så många år och tidens vindar ha sopat bort både Föreningen mot emigrationen och bolagens storhetstid och tystnadsplikten är förbi. Att jag erhöj tillträde berodde på att jag hade skrivit i tidningar och broschyrer om Norrlandsfrågan. I ett följande nummer skall jag redogöra för mötet etc.

III

Jag skrev en sång om paradiset,
om skärseld och om heta lågor,
som själen luttrade, och om de
nejder,
där de fördömda vred sig i plågor.

En skildring av ett rike, hemskt att
skåda,
en skildring svår att dikta och
nedskriva,
men jag nu vet, att denna skildring
var,
en grov och klumpig lek av fantasien.

Ty ovanföre port till plågans rike
stå icke orden "evigt är du dömd",
ty en hand dig räcks och genom mörka
dimmor
en stråle ljus du skåda skall från
solen.

En blomma brakt dig invid allfar-
vägen,
en ros, som aldrig vissnar och
förbleknar,
tag och en kvist från livets träd
och tro mig
en evig fader alltid dig välkomnar.

Dante.

I det följande skola vi kommentera dessa dikter.

V. V.

TOR-OLLE

Forts. från sid. 1.

både levande och döda, nära och fjärran, i ont och gott, är icke av oss iakttagbart, men det ger sig tillkänna genom sina verkningar. Om vi rätt kunde fatta denna underbara verklighet, skulle vi få en helt annan inställning till både våra medmänniskor och djuren. De smärteförnimmelser, som vi tillfoga djur, gå tillbaka på oss förr eller senare — "kreaturens suckan" går in i den astrala världen och går tillbaka in i människovärlden med ovillkorliga följder. Vi skola inte försöka att inbilla oss, att vivisektionen är något, som människor kunna utöva utan verkliga, systematiska, personliga och universella påföljder. Det är endast grovt tänkande materialister och fraskristna, som kunna leva i sådan likgiltighet för djurvärlden och dess problem. De "läkemedel", som frambringas genom plågor och misshandel, förgiftning och sjukdomsympning på djuren, de äro endast förbannelsemedel för mänskligheten både fysiskt och psykiskt. Det stundar vargatider! "Varulvar" i form av hånbeandrar från djuren spöka i många bondgårdar och i vetenskapens laboratorier. Men våra vänner bland djuren följa oss som goda andar — "vad I haven gjort den minsta av dessa mina skyddslingar, det haven i ock gjort mig", det gäller icke blott beträffande människor.

Det inre sambandet gäller inte bara vid den direkta "trollningen", det gäller likaväl i det dagliga livet, då vi väl inte märka dess företeelser lika påtagligt, men det sker så mycket mer intimt och med så mycket mer djupgående bestämmelser för framtid och evighet.

Ord av Emerson

Emerson, f. 1803, var Amerikas store tänkare under 1800-talet. I ett fantasifullt, rikt språk uttryckte han klara, individuella tankar. Vi återgiva här några prov på hans sätt att tänka och skriva.

"När inbillningskraften vaknar, tyckes den tioudubbla, ja, tusendubbla människans kraft. Den för med sig den angenäma känsla man erfar vid en oändligt vid utsikt och vänjer tanken vid hög lyftning. Vi äro lika elastiska som krutgasen; en tanke i en bok eller ett ord, som förekommit i ett samtal, frigör vår fantasi, och strax når vår hjässa upp till Vintergatan och våra fötter räckas ned till avgrundens botten. Och detta är en reell fördel, ty vi äro verkligen berättigade till en sådan expansion, och ha vi blott en gång höjt oss över skrankorna, kunna vi aldrig åter bli samma småsinnade, ömkliga pedanter som förut."

"Naturen avskyr dessa ömsesidiga eftergifter, som hota att stöpa hela världen i en form, och den skyndar att upplösa sådana osmakliga hoplimningar. En liknande assimilation pågår mellan människor tillhörande samma stad, samma sekt eller sam-

Forts. å sid. 3 spalt 1.

KOSMISK VETENSKAP.

Forts. fr. sid. 1.

men bäst det är så svänger utvecklingen in på en annan linje, och vetenskapsmännen få linka efter bäst de kunna. Så går det med spekulativerna om immunisering. Bäst det är, så råkar man in i fallgropar av oberäknliga dimensioner och former. Så går det med astrologiska kalkyler — riktiga ett stycke, men det finns ett annat, som är starkare. Och så går det med "himmelriket på jorden", bäst det är svänger vägen ned i helvetet. Vi leva i ett kosmos av ofullkomlighet. Vi leva i antinomiernas och paradoxernas tilltrasslade och motsägelsefulla värld.

Här måste finnas minst två världar, en värld, som ligger utom kosmos. Vi söka att göra oss en formel även för denna. Vi tala om "den fjärde dimensionen". Vad detta är begripa vi inte. Vi ana det bäst genom en negation: Det är någonting annat än tiden och rummet. Det måste vara en värld av helt annan art än tidens och rummets värld, en värld med andra vibrationer än "kosmos".

Vad är tiden?

En skepnad av jordens rullande klot,
en relativitet, som med strömmen far.

Men över tiden står *Det Absoluta*.
När tidens år sin vandring sluta,
står detta kvar.

Vad är rummet?

En lägre vibration, för andars syndafall
ett Måste, som dem fostra skall — —

en skolform till förbättring
för återvändande till Faderns hus
igenom *Kristus*,
som är världens liv och ljus.

V. V.

H ö s t

Nu lägrar sig höstmörkret över Norden. Allt kortare bli dagarna. Tunga blir många människosinnen. Det blir allt svårare att hålla hoppets stråle vid liv. Efter semestrarna och tjänstledigheter har nu arbetet kommit igång på allvar. Arbetet och jäktet! Det är ju snart jul. Hur mycket skall vi inte hinna till dess. Skall jag bli färdig med mitt? Skall mina pengar räcka till? Ja, om jag "arbetar över" en hel del så bör ju kassans tillstånd bli bättre. Men skall jag få biljetter till tåget i jul? Dem måste man ju köpa långt i förväg. Naturligtvis kan man inte stanna i stan. Nej, jäkta och flåsa. Det är melodin! Och så finns det ju alltid någon att beklaga sig för hur bråttom och jäktigt man har det. Och vi affärsmän och företagare. Hur skall det gå för oss? Hur måste vi inte ligga i nu!

Bara några fattiga veckor ges att inte endast sälja så mycket som möjligt, utan mycket, mycket mer. Det blir så många utgifter som skall klaras av på nyåret och när helgen är över kommer inga kontanter in. Men växlarna förfaller ändå. Nattarbete, jäkt och bekymmer. Men detta, att inte få sova, inte slippa bekymren en enda liten stund, inte få en enda liten stunds ro leder till katastrof. Ja, det har nog redan varit tillbud. Än en påhälsning av huvudvärken, än krånglar magen, än gör det ont här, än där.

Ro! Frid! Hur skönt klingar inte de orden för den som ett enda litet ögonblick får tänka på dem.

Det har experimenterats med något som kallats musikterapi. Denna terapi bli vi utsatta för dagligen numera, ej så sällan i ordets sämsta bemärkelse. Den musik som oftast strömmar ut ur radions högtalare, därför att folk just då "knäpper på

ORD AV EMERSON

Forts. från sid. 2.

ma politiska parti, och tidens idéer ligga i luften och smitta alla, som inandas den. Sedda från någon hög synpunkt skulle New York och London och hela den västerländska civilisationen se ut som en knippa galenskaper. Var och en ser på den andre, och genom vår tävlan förvärra vi tidens dårskaper. Den sköld, vi begagna mot samvetets styng, är allmänna bruket, vår samtida."

"Kraften i ett yttrande beror mycket på huruvida det står en man bakom eller icke. I de lärda tidskrifterna, i de inflytelserika tidningarna märker man icke någon självständig gestalt, endast en oansvarig skugga, ännu oftare en kapitalistkorporation eller en narr, som under det tryckta ordets förklädnad söker inbilla andra, att han är någonting. Men i var avdelning och sats i en riktig bok möter man den beslutsamme mannens ögon. Varje ord är fullt av hans oerhörda kraft. Varje komma och tankstreck har fått liv, allt vad han skriver är starkt och smidigt och kan räkna på en stor utbredning och långt liv."

den", är en nervpina. De moderna rytmerna äro ägnade att ytterligare öka irritationen i människosinnet. De stämmer så väl med den egna känslan av hets. Ingen tänker på, att detta är ungefär som en unge som får stryk. Ungen skriker för att han är missnöjd, han får smörj för att han skriker och skriker ännu värre av smärtan och får ännu mer för att han inte slutar att skrika.

Nu är det väl så, att rent av de flesta människor låter radion eller grammofoon spela, utan att egentligen höra vad den spelar. Men detta är troligen ännu värre än att medvetet höra på den. Just i detta, att omedvetet låta toner och rytm påverka en är något att se upp med. Finns det en radiogrammofon, gärna med bandspelare, varvid en del musik kan "magasineras" låt den då under en tid spela klassikernas musik: operor, symfonier och övrig instrumentalmusik. Vi låter den spela någon timme varje dag under det vi sysslar med något annat som fångar vårt intresse. Vi väljer musik som inte "väsas" allt för mycket, dock ej alltför "sorgesam". Musiken skall verka så, att vi känner en stilla ro parad med en ljus tillförsikt. SEKLET kan gärna få några rader efter en tid och höra hur det går.

Hur många människor ligger inte på våra sjukhus och ängslas. Hur skulle det vara att utsätta dem för lite "musikterapi" i nämnd riktning? D. v. s. de, som överhuvud orkar med musiken. Det finns ju numera hörlurar vid sängarna på många sjukhus och där kan patienterna lyysna på vad de vilja. Men det är just detta som skulle undvikas. I detta fall vore nog högtalaren, av god kvalitet, att rekommendera.

Människor på sjukhus! Hur många av dessa försenar inte sitt tillfrisknande därför att de ej kunna koppla av sin oro och sina tankar "på allting". Att säga till dem, att de inte ska ligga och oro sig, tjänar till intet. Det kan de inte. Man måste också kunna meddela dem hur detta skall

Ur medicinens historia

Det har skrivits större och mindre verk om medicinens historia. De börja egentligen med Hippokrates, som levde 3—400 år f. Kr. Det kan väl ske med lika rätt som t. ex. Stiernhjelms betecknas som den svenska skaldekunstens fader. Men i båda fallen finns en lång tid av föregångare. Vad medicinens historia beträffar, så finna vi dess ursprung till viss grad t. o. m. ett stycke nedom människan, i djurvärlden. Djurens instinkt har varit mera levande än människans. Redan naturfolken äro i detta avseende sämre utrustade än djuren. Genom att ge akt på djurens tillämpning av sin medicinska instinkt ha människorna tillägnat sig läkedomskrafter ur naturens stora

Forts. å sid. 4 spalt 3.

gå till. Generellt kan ingen anvisning ges, men kanske individuellt. Man kan ju försöka få dem till att tänka på angenäma upplevelser i livet — dock utan att jämföra dessa med dagens läge, eller hur det skall bli sedan. "Sedan" blir det oftast bättre än de tro där de nu ligga och ängslas. Försöka att fixera en sådan händelse och riktigt leva in i den som då den ägde rum. Gå in i minnenas tempelgårdar och försöka hålla sig kvar där. Många erfara glädje av naturen. Nu ligga de i sängen och kan inte komma ut. Men inget hindrar dem från att återuppliva i minnet strövtåg och andra angenäma upplevelser i naturens sköte: att försöka hålla kvar i minnet och gå in i "tavlans" igen. Att åter stå på någon höjd eller en klippa och låta sig hänföras av en underbar syn, eller en soluppgång som nu fått sagoskimrets glans över sig. Kanske kan upplevelsen till slut bli så stark, att man rent av tycker sig inandas den härliga, friska luften. Ja, vem vet, kanske kommer nattens drömmar att hjälpa dem som försöker.

Lyckas vi nu med detta, så är det säkert inte omöjligt att övertyga den sjuke om att han kan ligga helt stilla och låta den frid, som Frälsaren gav i sitt avkedstal till lärjungarna genomströmma sitt väsen. Bara ligga stilla och tänka på ingenting, känna hur plågorna och oron så småningom ger vika, känna hur en behaglig domning sakta tar överhanden och kanske leder till en stunds vederkvickande sömn. Allt i skapelsen strävar till jämvikt och utjämning, till liv, hälsa och verksamhet. Inget stillastående någonstans. Antingen går det uppåt, mot fullkomning, eller också bär det neråt, mot upplösning och förvandling i andra ändamålsenliga former. Men uppåt går det om man inte hindrar Kraften att verka genom oro och otålighet. Inte sörja — Även om man tycker att det inte finns något särskilt att vara glad för. Något har man alltid att vara glad över; att man ännu andas och finns till. Att det ännu finns värme kvar i den skröpliga kroppen. Ty så länge dessa finns kvar, då finns det också rum för hoppet!

Red.

"Underutvecklade" länder och folkökningen

De förnämsta forskare ha uppvisat att människosläktet står inför en katastrof på grund av den alltjämt stegrade folkökningen. Denna folkökning gäller framför allt de s. k. underutvecklade länderna, d. v. s. de förutvarande europeiska kolonierna. Ju mera dessa förmå att höja sin levnadsstandard och ju mer de lära sig hygieniska förhållanden framför allt isolering vid epidemiska sjukdomar, kommer dödligheten att minskas utan att födelsefrekvensen nedgår.

Inför detta problem har det civiliserade västerlandet inte blott sökt att understödja dessa underutvecklade ekonomiskt, som naturligtvis i och för sig ytterligare understöder folkökningen, utan även sökt införa reglering av barnafödandet.

Av metoder, som man sökt lämna kännedom om, är även den s. k. Ogino-Knaus teorien (namnet efter tvänne läkare). Denna metod behandlas i en uppsats i nr 1 av tidskriften "Doktorn" år 1955 under rubriken "Kvinnor kan bli gravida endast 5 dagar i månaden". Utförligare är saken beskriven i boken "Naturlig barnreglering" (Litteraturförlaget).

Denna teori har varit mycket omtvistad. Den katolska kyrkan har dock erkänt dess berättigande gent emot de s. k. preventivmedlen, som förutom allt annat även anses medföra skadeverkningar, sannolikt även kräfta. Men dessa medel framdrivas av en världsomfattande industri med de vanliga internationella trusterna. Att Ogino-Knaus metoden måste erkännas av alla kyrkor ligger i sakens natur, eftersom den är grundad på en bestämd avhållsamhet och självbehärskning.

Bland lägre stående folk tycks man dock icke ha mycket att vänta i berörda avseende. Vad detta kan komma att betyda i framtiden torde inte ens behöva beskrivas. Historien uppvisar formliga lemmeltåg från östern ut över de västerländska folken, åtföljd av förödelser, där mänsklig skildringskonst blir blek.

OLLE WEDHOLM

Den dolda lyckan

Olle Wedholm är känd över hela landet som en omtyckt föreläsare i folkbildningsarbetet. Under senare år har han alltmer inriktat sig på återuppväckt intresse för de stora livsfrågorna om vilket Den Dolda Lyckan bär vittne. Boken behandlar så intressanta ämnen som Det gudomliga ljuset, Offer, Livets mening, Det ondas mission samt Tiden och evigheten. Med förnuftsresonemang och logik tolkar han den immateriella världens verklighet och det individuella livets fortsättning bortom den s. k. döden.

Pris. 4: — kronor

Kan rekvireras genom

LITTERATURFÖRLAGET

Förberedd på sin död

Mediumistiskt meddelande nr 2.

Om några dagar kom ett nytt meddelande av följande lydelse.

Lilla älskade mamma! Vi skola nu träffas som om jag vore på jorden. Jag har hjälp och vi kunna låta det gå undan med rask fart. När jag i natt talade med fastrarna, kunde jag slå mot väggen med den materia, som ligger till grund för fysiska fenomen, den ser mycket underlig ut och finns inte alltid att ta till.

— — Något mycket roligt är att här är nu hitkommen en mycket kär vän, som jag har ofantlig glädje av, han gick i samma skola som jag på jorden, han hade inte någon sjukdom, när jag dog, men nu är han här, går omkring och är mycket förvånad.

När jag lyssnat till ert tal, har ni ibland undrat över flera egendomliga yttranden av mig, medan jag levde, angående döden och min framtid. Ja, jag var förberedd på min död. Redan i början av året hade jag upplevat någonting mycket märkvärdigt en gång, när jag var alldes ensam i våningen. Jag kommer inte ihåg ord för ord, vad som sades mig, men innehållet var, att jag skulle vara beredd på uppbrott, Jag skulle inte sörja att lämna tillvaron på jorden, ehuru det var svårt att skiljas från mina kära. När jag hörde dessa ord, blev jag alldes kall av skräck, sjönk ned på en stol och grät av hela mitt hjärta.

Min lärare har också sagt oss, att vi måste genomgå våra lärdomar på nytt, när vi återuppfödas. Då minnas vi inte honom eller vad han sagt oss,

utan vi måste handla på egen hand, giva vittnesbörd om vårt verkliga förstående. Vår lärare går aldrig in på våra fel, ty han säger, att de måste rättas genom kärleken till det goda, med andra ord, på ett naturligt sätt omvandlad.

I mitt liv för övrigt har jag så mycket innehåll, ty när som helst jag känner mig vara med alla sinnen vakna, i synnerhet om jag är vuxen kärleksfulla uppgifter, ges mig genast något att uträtta. Allt är här frivilligt utan tvång, eljes skulle ingen verkan uppstå, ty genom det skickligt anordnade system, som här visar färger, har ingen någon möjlighet att låtsas något eller att bedra någon vare sig med ord eller med åthävor.

Tack för att ni har en stark förmåelse av att det verkligen är jag. Man blir så bedrövad, om man inte blir igenkänd och trodd. Mycket svårt för er, som ännu inte se, men dock måste tro. Ingen tvekan, utan jag livslevande. Genom min död blev jag förr tagen till ett rike, där jag hör hemma, ett rike så fyllt av musik, att jag endast märker hur skönt livet är. — Mitt liv är enbart glädje, ty jag har besegrat döden och lagt av den kropp, som är tyngst, för mig finns ingen skilsmässa i egentlig mening, ty jordelivets korthet ter sig annorlunda för mig, som redan lämnat jorden. När jag blir hemmastadd i olika sfärer här, blir jag ännu mycket lyckligare, ty därmed vinnes större verksamhetsfält. Tack och farväl!

UR MEDICINENS HISTORIA

Forts. från sid. 3.

apotek långt tillbaka i tiden. Då det förtälldes att Hippokrates skulle ha angivit ett par tusen läkedomsorter i sina skrifter — lika många som huvudarterna i den svenska floran — så förutsätter det föregående kunskapskällor. Dessa ligga helt säkert redan då årtusenden tillbaka. Många släktleds erfarenheter och iakttagelser måste ligga till grund. Naturens stora fabrik kan inte göras överflödigt av nutidens kemi.

Vår avdelning för Hälsoörter erbjuder här en del dragéer av Elkaverkens, Tyskland, pålitliga tillverkning. Förpackningarna innehålla i regel c:a 150 st. Till priserna tillkommer porto för postpaket.

Haqvismistdragéer:

För hjärta, högt blodtryck o. blodkärl. (Kombination av hagtorn, vitlök, mistel) 4:25

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnäring för nervsystemet. 4:25

Misteldragéer:

Vid nervös hjärklappning, åderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. 4:25

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. 4:50

Valerianadragéer:

Lugnande och välgörande för nerverna. 4:25

Vetegroddragéer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistressvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. 4:25

Vitamina med malt.

Energigivande, lättsmält uppbyggnadsnäring. Stor burk. 5:50

Jo-Ko-Youghurt:

Yoghurtkoncentrat för rätt tarmflora. Liten flaska 3:70, stor 7:25.

Huru läkemedel kunnat upptäckas ger oss följande berättelse ett exempel på. Greve Mattei i Italien brukade gå ut att spatsera om morgnarna. Han iakttog därvid en hund, som också var ute på sin morgonpromenad. Hunden var skabbig, d. v. s. full av eksem. Men han slickade daggen på en viss växt och inom kort var utslaget försvunnet. Genom närmare undersökningar fann Mattei i den ifrågavarande växten ett gott medel mot eksem i mycket svag, d. v. s. homeopatisk form. Så ha helt säkert en mängd läkemedel blivit upptäckta och det just inom växternas värld. Denna del av medicinen har under senare tid mycket försumrats, och allmänheten har glömt bort de gamla hälsoörternas värde, som förr i viss omfattning odlades vid gårdarna. I vissa länder har dock örtmedicinen använts i större omfattning än hos oss. På tyska finns ett antal skrifter, både större och mindre på detta område. Vi ha haft och ha även i vårt land några sådana. De främsta ha varit de av apotekaren Hehve utgivna. Andra ha utgivits av förlaget Sanna. Vi ha nu åter en mycket trevlig, kortfattad, klar och intressant sådan bok, vars innehåll var och en kan tillägna sig på grund av den lättfattliga framställningen och det koncentrerade materialet. "Örtagubbens 25 underbara läkeörter" (Litteraturförlaget, 4 kr).

Redaktör och ansvarig utgivare

HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1

Tel. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren.pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1955

Upplaga: 20.000 ex.

N:r 4. — 1955

Har Ni läst...

Vallberg, V:

Människokunskap,
del 1, inb. 11:50, hft. 8:50
del 2, inb. 11:50, hft. 8:50
„ I storm och stiltje. Dikter utgivna till 80-årsdagen. 6:—
„ Kan människosläktet fortleva? 2:50
„ Materialismens övervinnande. 1:50
„ Kristendomens forntid — nutid — framtid. 7:50

Källström:

Frälsningsvägar i förkristen tid. 1:—

Ljungström, Georg:

Mellan de stora världskrigen. 3:—

★ ★

Lindgren, Vera:

Gröna kokboken 3:75

Bircher-Benners

Näringslära 3:—

Aberg, Dan:

Konsten att vara räkostare. 3:50

Ahlteén, Carl:

Dietetikens A B C 1:—

Vallberg, V:

Bliv din egen läkare. 7:—
„ Tandrotan 1:—
„ Vaccination och virus —:50
„ Vaccinationen —:50
„ Vad vet ni om homeopatin? —:50

Fejerstam, K. E. A:

Naturlig barnreglering. (Enl. dr Ogino o. prof. Knaus) 4:—

★ ★

Gauntitz, C. B.:

Om gödselvård enligt den biodynamiska metoden 1:50
„ Hur man lägger komposter. 1:50

Vallberg, V.:

Den eteriska strålningen. 3:—
„ Mystik och realism. 2:—
„ Intelligensmätningar o. tidspejlingar. 4:50
Das ABC des Rutengängers. 12:—
Pendelbriefe. 11:—

Vivos Voco:

Astrologisk karaktärstolkning. 3:50
De astrologiska husen. Tabeller. 3:—

Vallberg, V.:

Frenologisk psykologi. 3:—

★ ★

Simonsson, Nils:

Ord om lycka. 3:75

Aberg, Dan:

De voro kämpar. 2:—

★ ★

Björkhem, John:

De hypnotiska hallucinationerna. 9:50
„ Det ockulta problemet. 11:—

Thorsen, Poul:

Hypnosen i mänsklighetens tjänst. 10:—
„ Människans okända krafter. 10:—

Johnsson, Georg, Lindsay:

Det stora problemet. 12:50
inb. 16:—

★ ★

Svensson, Albert:

Den stora harmonien. 6:—

Vallberg, V.:

Kan människan äga förutställvar? 3:—

Uddin, Johannes:

Det gamla evangeliet 2:—

Levi:

Den nya tidsålderns evangelium 16:— inb. 22:—

Stuart, A.:

Inga tårar mer 4:—

Lees, R. J.:

Bortom töcknen 6:—
inb. 9:—

Sinett, A. P.:

Världen på andra sidan 1:75

Nielsson, Haraldur:

Kyrkan och den psykiska forskningen 4:50

Findley, J. Arthur:

Den underbara verkligheten 5:50 inb. 8:50

Söderling, Carl:

De döda leva 2:—

Palmstierna, Erik:

Glimtar 5:— inb. 8:—

Asbrink, Gustav:

En vandrande andes upplevelser 3:50

Simonsen, Konrad:

Parapsykologi och spiritualism 1:50

Athis:

Den gamle vise berättar 1:50
„ Den gamle vise berättar (en senare utgåva) 4:50

Från LITTERATURFÖRLAGET

Box 634, Stockholm 1.

rekvireras här förprickade böcker att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress